

Centre Gremial

Plaça de Maluquer i Salvador, núms. 7 i 9
GRANOLLERS

LABOR SOCIETARIA

La Unió de Tossinaires, de Granollers

Després de diverses reunions dels industrials tossinaires d'aquesta localitat s'acordà constituir-se en Associació adherida al nostre CENTRE GREMIAL.

Redactats els Estatuts, s'està esperant l'aprovació dels mateixos pel Govern Civil, per deixar legalment constituïda l'Entitat en projecte.

Hi ha molt d'entusiasme entre els adherits per portar a terme diverses iniciatives en projecte, i és d'esperar que la novella entitat respondrà a les esperances que els industrials tossinaires hi tenen posades.

Reunió de Societats Asseguradores

El dia 12 del passat mes d'Abril, es reuniren a l'estatge del CENTRE GREMIAL, els representants de diverses Societats asseguradores pels casos de enfermetat.

Segons les nostres notícies, l'objecte de la reunió era celebrar un canvi d'impressions per tal de procurar una modificació en la norma d'aquesta mena d'assegurances, que fés que les societats poguessin complir sense perill els seus compromisos.

Per l'Estatut de Catalunya

Invitat el CENTRE GREMIAL, per l'Entitat patriòtica barcelonina «Palestra», a col·laborar a la campanya per l'Estatut, la Junta Directiva acordà enviar i recomanar als associats que el dia 23 del mes passat, diada de Sant Jordi, enviessin una tarja al President de la Generalitat fent constar la seva voluntat de que dit Estatut sigui aprovat tal com el poble el va votar en l'històric plebiscit de Catalunya del dia 2 d'Agost darrer.

“Economia Monetària Espanyola”

per Josep M.ª Tallada

(Continuació)

La llei que regulava les relacions entre l'Estat i el Banc d'emissió a final de segle, era la de 1891, modificada per un conveni gestionat per Fernández Villaverde en 1899, pel qual la circulació màxima de bitllets es fixava en 2.000 milions de pessetes.

Acabava el segle amb una circulació fiduciària de 1591 milions, i amb un encaix metàl·lic d'or i argent de 745 milions, que representa per tant, el 46% de la primera xifra. La depreciació de la peseta és, en aquells moments de 29'55%. El canvi mig de la lliura era, en Desembre de 1900, de 33'55.

L'actuació del Banc de Espanya en aquest moments ha estat objecte de severes crítiques perquè s'ha oblidat massa sovint el fet que el Banc no és una Institució de l'Estat, sinó una empresa particular constituïda amb els diners dels seus accionistes, els quals, en subscriure i desemborsar el capital no tenien per objectiu directe el contribuir a una empresa altruista, sinó fer un negoci. Aquella institució es regeix per un Estatut, fill d'un conveni, i per tant, amb complir-lo pot sostenir-se que

queda deslliurat de totes les seves obligacions. Cal recordar a més, que el Banc ha estat un auxili constant per a l'Estat en tots els nombrosos moments d'angunia que aquest ha anat passant, i moltes vegades gràcies al patriotisme dels homes que regien el nostre primer institut de crèdit ha superat Espanya situacions ben compromeses, en les quals la intervenció i l'ajut del Banc eren més aviat un deure moral que no pas una obligació real nascuda de les disposicions que regulen la seva vida.

Pel que respecta a l'indiferència sobre les mesures per defensar la nostra unitat monetària, si hi ha culpa, és més de l'Estat que no pas del Banc. La situació angoixosa de la nostra Hisenda pública han fet que l'Estat considerès el Banc com un instrument d'on treure diners per a sortir dels seus compromisos i així és constant en la legislació que va regulant les relacions entre Banc i Estat l'única preocupació d'aquest de treure'n cada cop més diners del primer, ja en forma d'impostos, participa-